

Even krijten 30

T. Dekker

Don Bosco College, Volendam

Goniometrie

Soms heb je weleens zo'n klas waarvan je niet goed weet wat je ermee aan moet. Ze komen steevast vijf minuten te laat in de les, jassen liefst aan. Huiswerk wordt onder hoongelach ontvangen, 'Je denkt toch zeker niet dat wij in het weekend nog wiskunde willen doen', 'Denk je er even aan dat ik vanmiddag moet werken?'

Natuurlijk heb je in iedere groep wel een of twee van dergelijke leerlingen, maar als de groep te groot wordt kan de sfeer er behoorlijk door bedorven worden. Daarnaast is het effect van het werken bij een grote scholengemeenschap dat in een groep mavo-leerlingen weinig of geen echt goede leerlingen voorkomen, die zijn naar de havo gegaan. Ik denk dat veel klachten van docenten over de daling van het niveau van de leerlingen daarmee te maken hebben, je bent nu eenmaal geneigd om je onderwijs en ook de proefwerken die je maakt af te stemmen op het gemiddelde niveau van de groep. En als je een gesprek voert met de klas is het reuze plezierig als er een paar slimmerikken vragen stellen die net wat verder gaan dan voor de groep als geheel nodig is.

Met zo'n lastige vierde klas mavo ben ik deze week aan de sinusregel en de cosinusregel begonnen. Dat zou maar een paar lessen moeten kosten, die regels vormen een stuk gereedschap dat leerlingen moeten kunnen gebruiken, maar waar ze geen bewijzen voor hoeven weten. Vroeger leidde ik de regels nog wel af met de klas, maar het gevolg daarvan was dat het merendeel al had afgehaakt voor je aan het gebruik van de regels toe was. Bovendien is de tijd in de vierde klas altijd krap, er is zoveel waar de collega uit klas drie niet aan toe gekomen is, zoveel onderwerpen die uitvoerig herhaald moeten worden.

Deze groep reageerde verbijsterd: 'Juf, jij hebt zeker op een andere school gezeten dan meneer de Boer, die deed dat vorig jaar heel anders,' zegt Frank. Daar ben je natuurlijk benieuwd naar. Het is altijd prettig om de handige didactische trucjes van een collega te horen. Dat blijkt hier niet het geval, mijn leerlingen willen gewoon de sinus of cosinus gebruiken en houden vol dat dat helemaal niet speciaal in een rechthoekige driehoek hoeft te gebeuren. Dat zal DeBoer toch ongetwijfeld wel gezegd hebben.

Daar gaat de eerste les en dat de volgende dag niemand de opgaven heeft gemaakt ('Ik heb het wel geprobeerd hoor, maar ik kan dit dus niet!') zal niemand verbazen. Een nieuwe poging dus maar. We maken een paar opgaven samen en dan moeten de leerlingen weer zelf verder. 'Hoe moet je nou de hoeken uitrekenen, je weet veel te weinig van die driehoek', zegt Angela. Misschien die sinusregel? 'Ik krijg aldoor andere antwoorden dan jullie', roept Kees. Hoe hij de sinus van een hoek bepaalt weet ik niet maar zo'n toets zit er niet op z'n rekenmachine. 'Mijn vader zegt dat hij geen cent meer betaalt voor school, misschien mag ik er wel af als ik in december zestien ben.' Tussentijds afronden blijft een probleem voor de meeste leerlingen.

Het wordt rumoerig in de klas, geen wonder als je steeds dingen moet doen die absoluut niet lukken. Kees wordt naar de aula gestuurd, ik maak me boos. Uiteindelijk en onder veel gemor gaan we verder en dan vraagt Marc voorzichtig: 'Juf, wilt u nog eens zeggen hoe dat met die delingen moet want ik wil dat in mijn aantekeningenschrift opschrijven. Als je zes gedeeld door twee doet, is het dan zes streepje twee of twee streepje zes?'

Ik droom weleens van deze klas.